

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

De 1.466, som har været fremme i debatten et par gange, siger arbejdsministeren nu om, at det er én aktivitet. Jeg har faktisk også givet mig lidt tid til at prøve at kigge på det statistiske materiale, uden at vi skal bevæge os ind i en alt for lang diskussion om det. Jeg vil selvfølgelig stille nogle opklarende spørgsmål om det, men når arbejdsministeren selv trækker det frem, vil jeg sige, at det faktisk virker på mig, som om nogle er talt med et par gange. Men det vender vi tilbage til i Arbejdsmarksudvalget, og måske bliver der behov for et samråd i Arbejdsmarksudvalget om de tal.

Nu er tal jo ikke interessante som sådan, men når vi trækker det frem, er det selvfølgelig også for at sætte det i relation til, at der er over 120.000 ledige kvinder. Uanset om tendensen går lidt op eller lidt ned, er det 120.000 for mange. Det er derfor, 1.466 virker så overordentlig beskeden.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om, hvor mange vejledningskurser og hvor mange konkrete initiativer om motivation der bliver taget i forhold til antallet af ledige kvinder. Jeg mener ikke at kunne se i svaret, at man vil målrette vejledningen til alle de 30.000, som formentlig bliver langtidsledige til næste år. Det var faktisk det, mit spørgsmål gik på, men hvis det ikke var udtrykt klart nok, beklager jeg det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige til arbejdsministeren, at jeg er glad for tilsagnet om, at man kan se på tingene. Jeg er udmærket klar over, at ministeren ikke her kan love, at vi skal lave om. Jeg er heller ikke kommet med bud på, hvad vi skal lave det om til, men det er vigtigt at få konstateret, at i og med at vi sætter forsøg i gang og der så viser sig blokeringer for, at de kan gennemføres, er vi villige til at se på at få det lavet om i anden lovgivning, for ellers får vi lavet noget helt forkert, og det ville være helt urimeligt. Men tak for tilsagnet om, at vi kan se på det, for det er lidt vigtigt.

Så lige en enkelt rettelse. Jeg kunne forstå på fru Pia Christmas-Møllers svar på mine tal om, hvor mange ufaglærte kvinder der var, at jeg må have udtrykt mig lidt klodset, når man kun-

ne få det til en ligestilling. Derfor vil jeg lige gøre opmærksom på, at af den samlede kvindearbejdsmarkedsstyrke er de 50 pct. kvinder, der er ufaglærte, og det er for mange, alt for mange. Der er kun 8 pct., der er faglærte, skal jeg hilse og sige.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Vi skal vel være realistiske selv en fredag eftermiddag. Når fru Jytte Andersen siger, at 120.000 arbejdsløse kvinder er 120.000 for mange, lyder det pænt og rigtigt, men blandt de 120.000 er der også mange gennemsnitskvinder, om jeg så må sige. Det skal forstås på den måde, at det er gennemsnitstal i arbejdsløshedsstatistikken. Vi taler jo ikke om 120.000 mennesker, der er arbejdsløse et år. Vi taler om, når vi ser på arbejdsløsheden, at der er et meget stort antal mennesker, der er arbejdsløse i varierende perioder, og uanset hvor dygtige vi bliver, tror jeg aldrig, vi undgår korttidsarbejdsløshed. Jeg tror aldrig, vi undgår, at der er arbejdsløshed mellem skift mellem job. Jeg tror aldrig, vi undgår noget tilpasningsarbejdsløshed. Selv dengang vi kaldte det fuld beskæftigelse, var der altså faktisk til stadighed nogle, der var arbejdsløse.

Hvis vi skal sætte et realistisk mål, skal vi ikke se på 120.000 og bringe det ned på nul. Nej, vi skal se på den andel af dem, som er arbejdsløse i længere perioder. Det er også grunden til, at vi nu er i gang med at indføre, at AF-systemet efter 3 måneder skal tage individuelle samtaler med alle, der er arbejdsløse, og ud fra de individuelle samtaler skal visitere dem, der er i særlig risiko for at komme ud i langtidsledighed, ind på nogle inspirations- og planlægningskurser, hvor man kan fortælle dem noget om deres muligheder, hvor man kan opbygge deres tillid, hvor man kan igangsætte et uddannelsesforløb, et jobsøgningsforløb. Om det vil jeg nødig i dag sige, hvor mange der kommer ind på de kurser.

Når fru Jytte Andersen taler om de 30.000, som bliver langtidsledige, skal vi lige huske på, at vi har nogle ordninger, f.eks. arbejdstilbudsordningen, der automatisk giver et tilbud til dem, der bliver langtidsledige, så her behøver vi ikke opfinde noget nyt. Vi skal altså huske på, at der er mange ting, der er gjort. Der er mange ting, der er sat i værk, og det, vi taler om, er nu at forstærke indsatsen.